

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5330/2019
26.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране Београд, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2334/19 од 31.05.2019. године, у седници одржаној 26.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2334/19 од 31.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2334/19 од 31.05.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2334/19 од 31.05.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 60/2018 од 09.04.2019. године, којим је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 9.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија тужене није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

У конкретном случају ревизија тужене не би била дозвољена ни према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је побијаним другостепеним решењем одлучено о трошковима поступка, а не о главном захтеву.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**